

द्राविडाश्च कलिन्दाश्च पुलिन्दाश्चाप्युशीनराः । कोलिसर्पा माहिषकास्तास्ताः क्षत्रियजातयः ।
 वृषलत्वं परिगता ब्राह्मणानामदर्शनात् । अयान् पराजयस्तेभ्यो न जयो जयताम्बर । २१०
 यस्तु सर्वमिदं हन्याद्ब्राह्मणश्च न तत् समं । ब्रह्मवध्या महादोष इत्याहुः परमर्षयः ।
 परिवादो द्विजातीनां न श्रोतव्यः कथञ्चन । आसीताधोमुखस्तूष्णीं समुत्थाय ब्रजेच वा ।
 न स जातो जनिष्यदा पृथिव्यामिह कश्चन । यो ब्राह्मणविरोधेन सुखं जीवितुमुत्सहेत् ।
 दुर्गाह्यो मुष्टिना वायुर्दुःस्पर्शः पाणिना शशी । दुर्द्धरा पृथिवी राजन् दुर्जया ब्राह्मणा भुवि ।
 इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि ब्राह्मणप्रशंसायां त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥
 ॥ भीष्म उवाच ॥ ब्राह्मणानेव सततं भृशं सम्परिपूजयेत् । एते हि सोमराजान ईश्वराः सुखदुःखयोः । २११
 एते भोगैरलङ्कारैरन्यैश्चैव किमिच्छकैः । सदा पूज्या नमस्कारैरक्ष्याश्च पितृवन्नृप ।
 ततो राष्ट्रस्य शान्तिर्हि भूतानामिव वासवात् । जायतां ब्रह्मवर्चस्वी राष्ट्रे वै ब्राह्मणः शुचिः ।
 महारथश्च राजन्य एष्टव्यः शत्रुतापनः । ब्राह्मणं जातिसम्पन्नं धर्मज्ञं संशितव्रतं ।
 वासयेत गृहे राजन् तस्मात् परमस्ति वै । ब्राह्मणेभ्यो हविर्दत्तं प्रतिगृह्णन्ति देवताः ।
 पितरः सर्वभूतानां नैतेभ्यो विद्यते परं । आदित्यश्चन्द्रमा वायुरापो भूर्भुवः दिशः । २१२
 सर्वे ब्राह्मणमावेश्य सदान्मुपभुञ्जते । न तस्याश्रन्ति पितरो यस्य विप्रा न भुञ्जते ।
 देवाश्चाप्यस्य नाश्रन्ति पापस्य ब्राह्मणद्विषः । ब्राह्मणेषु तु तुष्टेषु प्रीयन्ते पितरः सदा ।
 तथैव देवता राजन्नात्र कार्या विचारणा । तथैव तेऽपि प्रीयन्ते येषां भवति तद्भुविः ।
 न च प्रेत्य विनश्यन्ति गच्छन्ति च परां गतिं । येन येनैव हरिषा ब्राह्मणांस्तर्पयेन्नरः ।
 तेन तेनैव प्रीयन्ते पितरो देवतास्तथा । ब्राह्मणदेव तद्भूतं प्रभवन्ति यतः प्रजाः । २१३
 यतश्चायं प्रभवति प्रेत्य यत्र च गच्छति । वेदैव मार्गः स्वर्गस्य तथैव नरकस्य च ।
 आगतानागते चोभे ब्राह्मणो द्विपदाम्बरः । ब्राह्मणो भरतश्रेष्ठ स्वधर्मश्चैव वेद यः ।
 ये चैनमनुवर्तन्ते ते न यान्ति पराभवं । न ते प्रेत्य विनश्यन्ति गच्छन्ति न पराभवं ।
 यद्ब्राह्मणमुखात् प्राप्तं प्रतिगृह्णन्ति वै वचः । भूतात्मानो महात्मानस्ते न यान्ति पराभवं ।
 क्षत्रियाणां प्रतपतां तेजसा च बलेन च । ब्राह्मणेभ्येव शाम्यन्ति तेजांसि च बलानि च । २१४
 भृगवस्तालजङ्गांश्च नीपानाङ्गिरजोऽजयन् । भरद्वाजो वैतहव्यनैनांश्च भरतर्षभ ।
 चित्रायुधांश्चाप्यजयन्नेते कृष्णाजिनध्वजाः । प्रक्षिप्याथ च कुम्भार्थं पारगामिनमारभेत् ।
 यत्किञ्चित् कथ्यते लोके श्रूयते पथ्यतेऽपि वा । सर्वं तद्ब्राह्मणेभ्येव गूढोऽग्निरिव दारुणम् ।
 अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनं । संवादं वासुदेवस्य पृथ्वाश्च भरतर्षभ ।
 ॥ वासुदेव उवाच ॥ मातरं सर्वभूतानां पृच्छे त्वां संशयं शुभे । केनस्वित् कर्मणा पापं व्यपोहति नरो गृही । २१५
 ॥ पृथिवी उवाच ॥ ब्राह्मणानेव सेवेत पवित्रं ह्येतदुत्तमं । ब्राह्मणान् सेवमानस्य रजः सर्वं प्रणश्यति ।
 अतो भूतिरतो कीर्तिरतो बुद्धिः प्रजायते । महारथश्च राजन्य एष्टव्यः शत्रुतापनः ।